

BOLEÍN PATUFET

— Mamà, cóprim un nas nou.
— ¡Y ara, noy!
— Es que tothom diu que tinch el nas del meu papà, y, la veritat, voldria tenirne un de meu.

Els "boy-scouts"

ESTÀ constituintse a Barcelona una entitat que tindrà per objecte proporcionar als noys un complement de l'ensenyansa primària que reben a l'escola, mitjansant el procediment de l'exploració, darrera paraula de la moderna pedagogia.

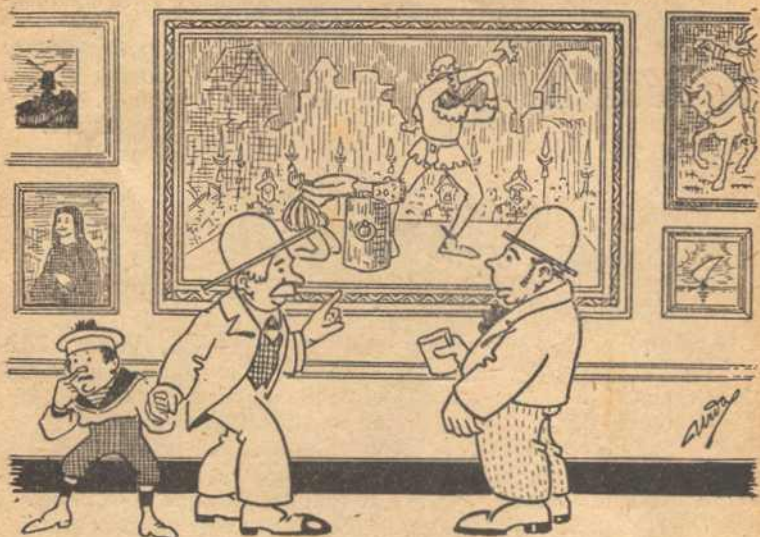
Als alumnes que perfeccionen la seva instrucció mitjansant l'esmentat sistema, que ha tingut gran acceptació a l'Anglaterra, d'ahont es originari, se'ls anomena *boy-scouts*, locució anglesa composta de les paraules *boy*, que vol dir *noy*, y *scout*, que significa *explorador*.

Les innegables ventatges d'aquet nou mètode s'expliquen pel fet de que'ls alumnes adquireixen, per observació directa y personal del fet viu o de l'objecte real y present, el complet coneixement de molts fenòmens y de moltes coses, de les quals, per les soles explicacions del professor o mapes y dibuixos representatius, sols ne podien conseguir una idea molt deficient que no trigava a esborrarsels de la memòria.

Ve a ser aquet sistema lo que en el nostre medi d'expressió natural ne diríem llissons de coses, mes com no totes les coses poden portarse a dintre l'aula pera que l'alumne les vegi y estudihi, per això es que cal que en la majoria de les ocasions sigui ell el qui's traslladi allà ahont aquestes coses se troben.

El *boy-scout* es, donchs, un noy excursionista, però un excursionista que té per objecte l'estudi.

Això de *boy-scouts*, o sigui'ls noys exploradors, acompanyats de qui'ls dirigeixi y orienti, realisen sortides al camp, ahont tan extensíssim material d'ensenyansa s'ofereix a llur aplicació.

- La primera vegada que vaig veure aquest quadro, me va fer plorar.
- ¿Seria per lo tràgich del tema?
- No, senyor; va ser perquè'm va caure a sobre.

Un cop allà, qualsevol planta'ls ofereix oportunitat pera que'l professor els explani una lliçó de botànica, y un animaló qualsevol que cassin tot jugant, dóna peu al mestre pera una disertació zoològica no menys interessant.

El propi terreny que trepitgen es un tractat de geologia obert, que, sabiament llegit pel professor, ofereix als alumnes oportunitat pera aprendre un sens fi de coneixements, y si no volen enfondir en la formació y composició d'aquell sol, s'aturen sols a considerar els conreus que cobreixen la seva superfície y heusaquí ben indicada l'ocasió pera rebre una lliçó d'agronomia.

Però hi ha més encara a esmentar en favor d'aquet procediment d'ensenyansa, y es l'excelent condició que ofereix d'armonisar la necessitat del conreu intel·lectual de l'alumne ab el no menys necessari desenrotllament del seu organisme físich, tota vegada que, tenint l'aula a l'aire lliure, enrobusteix, sens pararne esment, la seva complexió fisiològica y enforteix els seus muscles ab l'exercici, alhora

que enriqueix la seva sanch ab l'aire pur que respira, y colra sanitosament la seva pell ab els banys de sol que reb.

Per això es de desitjar que institucions com la dels *boy-scouts* s'implantin y fructifiquin a Barcelona, en tots temps oberta a totes les manifestacions del progrés que'ns venen d'Europa endins.

ABECÉ

Tot té adob

— ¡Ninch, ninch!...

— ¿Qui hi ha?

— Un servidor;

es a dir, l'escombriaire,
que per complir la costum,
com solch ferho cada anyada,
venia a felicitar
a l'amo d'aquesta casa,
y a desitjarli un Nadal
ple de goig y benhauransa.
— Sí que donchs...

— Bé, ¿què vol dir?

— Donchs que aquesta matinada
el pobre senyor s'ha mort
de resultes del poagre
y ara està de cos present
ficat a dintre la caixa.

Ja veu, donchs, que la ocasió...

— Sí, ja ho veig, ¡mala negada!

Prò com tot té adob al món,
per no perdre'l meu viatge,
feliciti de ma part
a la viuda... y santes Pasqües.—
NYIC

Fets del comte de Nolhabilla

Natació d'hivern o la curació de la neurastenia

EL comte de Nolhabilla no estava d'humor. L'any s'acabava y l'home's sentia cansat de tant tenir de rumiar pera guanyarse les garrofes.

— ¡Això no va! — deya ell.

La vida de perdulari que feya comensava a cansarlo, y además, quasi quasi havia ja agotat tots els procediments pera viure ab l'esquena dreta.

— Es precis que busqui un medi que'm dongui tranquil·tat y bons aliments pera tota la vida, puig la màquina comensa a rovellarse. —

Un mal de cap bastant neuràlgich el tenia preocupat, y no podent gastar diners ab metges ni medecines, acordà anar a un dispensari municipal pera que'l metge dels pobres li donés una recepta.

Allí, donchs, dirigí'ls seus passos, y el metge'l visità.

— ¡El cap me fa molt mal! — deya'l comte.

— ¿Que treballa molt de cap?

— No treballo d'altra manera. Sempre estich rumiant quina'n faré.

— Donchs vostè està neurastènic. Ara li receptaré un remey...

— Miri que no tinch diners pera l'apotecari.

— No; aquet remey es barato. Se tracta de pendre banys frets, a fi de que se li enforteixi'l cervell. Lo que ha de procurar es no tirar-se a l'aigua havent dinat.

— D'això no'n tingui por, porque quasi may dino. —

El comte agafà la recepta, en la que's llegia: 12 banys frets d'impresió.

El comte se'n anà al port, que es el lloch ahont els banys són més baratos. Feya un fret que pelava, y, per lo tant, el comte tenia molta mandra de despullarse.

Mentres estava pensant com ho faria, va veure un d'aquells rètols que hi ha al port y que's refereixen als auxilis que s'han de prestar als naufrechs. El comte va llegirlos y's fixà en que deya: « Un cop ben retornat al naufrech per medi de fregues, se li donarà una bona racció d'aliments calents y succulents, vi, aiguardent, etc., a fi de reaccionarlo. »

El comte, al veure això, ja no dubtà més, porque calculà que, tirant-se a l'aigua vestit, obtindria tres beneficis segurs: primer, el de curarse la neurastenia; segon, el de no patir fret despulant-se; y tercer, el de ferse passar per naufrech y obtenir el sistema de reacció per medi d'aliments calents y succulents.

Aixís ho va fer. D'un salt mortal se va tirar a l'aigua. Nedà un xich, però ab dificultat, a causa de que les robes l'impedien els moviments. Com a bany d'impresió ja's pot dir ben bé que ho era, porque l'aigua era tan gelada que quasi no podia resistirse.

Després d'un moment que estava en remull comensà a cridar socors y auxili.

Els mariners de la caseta del Salvament de Naufrechs varen tirar a l'aigua la barca de salvació, y reculliren a n'en Nohabilla, qui feya tantes estremitats, que qualsevol s'hauria cregut que estava a punt de morir.

Li donaren fregues y després el varen atipar de debò.

Tot havia anat bé, però'l mal estava en que havia de pendre dotze banys y era probable que'ls salvadors el reconeguessin.

L'endemà se'n anà a un altre indret del port y repetí la comedia.

Uns pescadors el varen treure de l'aigua, però's veu que no sabien llegir el rètol del salvament, porque no'l reaccionaren pas ab menjar calent, limitant-se a encéndreli un bon foch pera que podés aixugarse les robes.

El comte anà repetint l'operació, fins que al ser al sisè bany, un dels salvadors el reconegué, y avisant als demés que aquell era un naufrech diari, el varen pescar, y aquell dia'l reaccionaren ab una monumental pallissa.

El comte quedà curat de la neurastenia, però més cruixit y adolorit que abans.

Veyent això, se'n anà a casa seva pera rumiar en la quietut de la seva cambra'l medi de poder viure bé y tranquil, sense tenir de rumiar may més cap procediment d'aquets, que si bé es cert que a voltes li sortien bé, en cambi altres cops li proporcionaven pallisses.

Y que trobà aquet sistema que tants busquen en và, ho veurà'l lector volgut en el pròxim número, que, si mal no compto, serà'l darrer d'aquest any.

J. M. F.

Epigrama

L'hereu Benet es un viu,
ben clar ho va demostrar
quan, venint de Ripollet,
el volien atracar.

Li va sortir un pillet,
dientli ab la veu fingida:
— ¡Alto, hereu de càl Benet!
Jo vuy diners o la vida.

— ¿La vida, dius tu que vols?
Sí, home, sí: aquí la tens.
— Y ¿què'm dónes, tros de ruch?
— La vida de Sant Llorens. —

JOSEPH SANGENÍS

Extrems

Pera un sastre, cosir ab *fil... ferro.*

Pera una cuinera, guisar ab *sal... fumant.*

Pera un astròlech, mirar al *cel... obert.*

Pera un manyà, picar ab un *mall... orquí.*

Pera un graner, vendre *gra... notes.*

Pera un forner, fer un *pa... rallamps.*

Pera un argenter, vendre *or... di.*

JULI VILAGUT

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica l'onzè folletó de l'interessant novela "Fugint de les terres roges". Ab aquet Suplement se regala'l conte complet "El delator de sí meteix", den Manel Folch y Torres.

L'ORFEÓ CATALÀ EN EL PALAU EPISCOPAL

Els nens de l'Orfeó en la recepció celebrada en honor de dita entitat pel seu concurs en el Congrés de Música Sagrada.

Per la patria

Ja'm penso, al escriure aquestes línies, que lo que ara vaig a dir no tindrà de servir de llissó a la major part dels patufistes, puig EN PATUFET sempre ha escampat a totes quatre parts de Catalunya l'amor patri.

Els que aquestes humils ratlles tindrien d'apendre de memòria, són aquells noys que més prompte aprenen les males paraules que les bones.

La nostra parla és poètica, bella y armoniosa, mentres les

paraules no siguin sortides de la boca d'aquets antipatriotes malparlats.

Desgraciadament, ne tenim masses d'aquets homes que blasfemen sens pietat ni temor a Deu; aquet mal esdevé ja de petits. Si un noy, de petit, agafa'l vici de dir males paraules, quan es gran esdevé un d'aquets homes dolents que llauren el camí que portarà a Catalunya a la fatalitat, si no s'hi posa prompte un remey.

Entremitg d'aquet mal, ja hi ha un alivi molt gran. Aquest alivi

LA FIRA
DE SANTA LLUCIA

Comprant tot un poble. — Aspecte general de la fira, instalada a la plassa de Sant Jaume.

es EN PATUFET, que ensenya a tots els seus lectors a amar la patria llur.

Estich segur que la majoria dels lectors d'EN PATUFET, pera no dir tots, quan seràn grans esdevindràn els més fermes defensors de Catalunya.

Y si tots els noys catalans fes-

sin com vosaltres, amiguets, Catalunya fóra salvada.

¿No estaria bé que fóssim tots plegats uns fermes propagadors de l'amor patri?

¡Femho tots a l'una, pera llaurar la salvació de la nostra amada Catalunya!

RAMÓN SEGARRA VAQUÈ

Missatge a la Verge de Montserrat

Gentil aucell que ab cant festiu
als bells matins de Primavera
alegres l'aire, ¿sabs hont viu
la que es aucell y rosa vera,
la que es consol dels afligits
y balsem pur pels que sofreixen,
que es tota amor pels cors petits,
que ab son amor tots s'engrandei-
[xen?

Si sabs hont viu, veshi volant,
gentil aucell del bell plomatge;
veshi, petit, que jo esperant
me quedaré; fes ton viatge,
y si no hi sabs, ja't guiaré,
gentil aucell, petit cantaire.
Viu cap al nort; ¿còm t'ho diré?...
el seu palau es molt enlaire,
es tot de roca, fet exprés
per viurehi tan reyal princesa.
¿Dius que ja hi sabs? Donchs així,
[vés.

Mes, ¿còm pot ser? ¿Quina es-
[tranyesa!
¡Ah! ¿Ets català, petit aucell?
¡Oh, bé, molt bé! Si ets de la
[terra,
bé sabràs prou hont té'l castell
qui es nostra guia en pau y en
[guerra.

Veshi volant, y al ser allí
besa sos peus, petit cantaire;
després li dius — parlant per mi —
que hi ha a ne'l pla un petit tro-
[vaire
que un prech pera Ella a tu t'ha dat,

que si li plau pot escoltarlo.
Si't diu que sí, aucell estimat,
escóltal bé, per recordarlo.

* * *

Regina excelsa de cels y terra,
patrona y mare dels catalans,
desde les cimes d'aquesta serra
guiau els passos dels cristians.
Jo, humil fill vostre, vuy dema-
[narvos,
de l'amor que omple vostre gran
[cor,
un raig dolcíssim, perque adorar-
[vos
pugui ab més forsa y ab més fer-
[vor.
Digneus ohirlo, gentil princesa,
el prech que us porta mon missat,
[ger,
que encar que mostra d'enginy
[pobresa
es una proba d'amor sincer.
Després d'ohirlo, gentil senyora,
que de dolcesa sóu clar spill,
la vostra gracia es lo que us im-
[plora,
ab tot respecte, vostre humil fill.

* * *

Gentil aucell que ab festiu cant
als bells matins de Primavera
alegres l'aire, vés volant
y torna prompte ab qui t'espera.

Enviat per

JOSEPH GUARDIA CALSINA

Astucia

En el sigle XII existia un comtat, subgecte a la monarquia lleonina y que després passà a ser regne, dominant al de Lleó. Aquet comtat era Castella.

Ja deureu saber, amats lectors, que antigament, quan els reys cristians conquistaven terra als infidels, deixaven pera governar el territori conquerit, un dels vassalls més adictes a sa persona; mes, si béls primers comtes eren fidels, els seus descendents no's recordaven dels tractes que'ls seus avis havien fet ab son sobirà, y buscaven un motiu pera lograr l'independencia.

Un, donchs, dels descendents del primer comte castellà, buscà y trobà un motiu curiosíssim y que proba que'l tal comte era un hàbil polítich.

El rey de Lleó, Sanxo I, s'enamorà d'un hermós cavall que'l comte tenia, y li preguntà si li volia vendre, a lo que ell respongué:

—Us el vendré, ab la condició de que cada dia que triguen a pagarme, doblareu el preu.—

El rey poch cas ne feu de la resposta, y's quedà'l cavall.

Passaren anys d'aquet fet. Quan ne feya deu, y després d'una horrorosa guerra que deixà en un

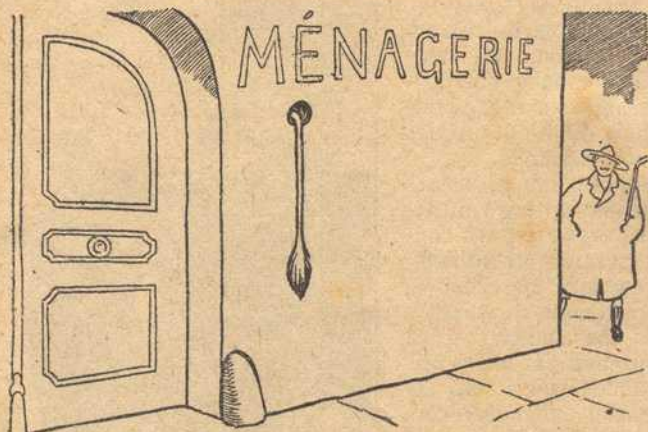

Miss Brown, dotada d'una força extraordinària que li permet aixecar dos homes ab gran facilitat, y ab una sola mà pot llensarne un a gran distància.

estat deplorable, desde'l punt de vista econòmic, al regne lleoní, el comte castellà demanà'l preu de son cavall al rey.

Llavors el rey demanà auxili

L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

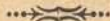

Basat en el cordó de la campaneta...

als nobles, però no's trobà en tot el terreny prous diners pera pagar al comte; mes aquet, que ho havia fet expressament, demanà l'independencia del comtat, ja que no podien pagarli en metàlich.

Y així's feu.

M. DE B.

Anècdota

Un amo al seu criat:

— Antòn, demà'm cridaràs a les set.

— Molt bé diu; però, per si de cas me'n descuidava, a tres quarts toqui la campaneta. —

Enviat per

PERE MESTRE

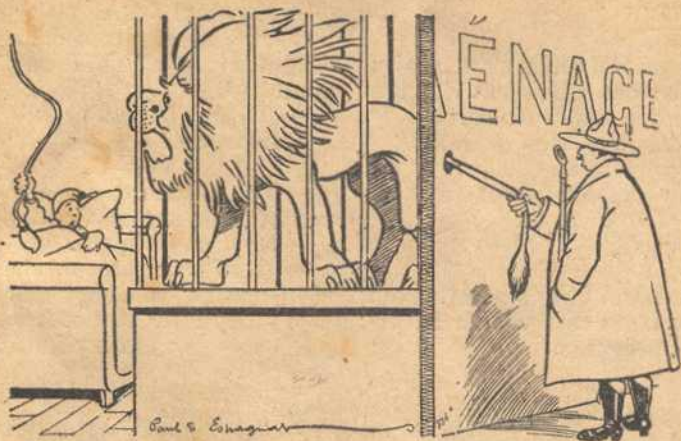
El lloro llibertador

Basili, emperador d'Orient, havia fet tancar a son fill Lleó a la presó. Un cortesà acusava al jove príncep d'haver conspirat contra son pare pera pèndreli'l trono.

Alguns amichs del presoner varen fer apendre a un lloro aquestes paraules: ¡Pobre Lleó!

Després el varen colocar en l'habitació de l'emperador, el qual va ferli algunes manyagues, y l'animal se posà a cridar, tot sospirant: «¡Pobre Lleó!» Basili, sorprès y eternit, va oblidar son enfadament y va tornar la llibertat a son fill.

X.

...l'amo de la col·lecció zoològica ha trobat la manera de despertar al conserge, el qual té'l són quelcom pesat.

La caritat tornada

Cert dia una formigueta va caure dins d'un rierol, y per sort va escaures a passar per allí un colom. Al veure que la petita formiga feya molts esforços pera sortir y, en cambi, no podia, aquell li va tirar una palleta, la qual serví a la formiga com de barca salvadora que la portà a terra. Allavors el pobre animalet se posà a aixugar al damunt d'una pedra que hi tocava'l sol, y al moment va passar aprop d'ell un cassador que duya'ls peus nuus, el qual, tan prompte vegé aquell colom tan blanch, li apuntà, y ja anava a tirarli, quan la formiga donà tan forta picada al cassador, que l'home no pogué per menys

que entretenirse a gratar, donant així temps a que la seva presa fugís d'aquells indrets.

Enviat per
SEVER GANNAU

Miscelania

—¿No't dones vergonya—deya un pare al seu fill—de que fassi tres anys que vas a la meteixa classe? Ja seria hora de que passessis a una altra.

—¿Per què?—va preguntar el noy.—El nostre mestre'n fa més de dotze que ocupa'l meteix lloch, y tothom diu que es un sabi.—

Enviada per
JOAN PERELLÓ

Acudits

Davant del jutge s'han anat a conciliar dos individus. El jutge pregunta a una de les parts:

— *¿La profesión de usted?*

— Propietari. —

Y dirigintse a l'altre:

— *¿Y la de usted?*

— Inquilí. —

El mestre, dirigintse a un noy:

— Quedes castigat per haver-me fet llengotes.

— ¡Ay, ay!... ¡Al meu papà tots els seus clients n'hi fan de llengotes y a ell no li sab pas greu!

— *¿De què fa'l teu papà?*

— És metge. —

—

— Tu, *Caimitu*, compra dos caramelos de deu cèntims.

— Noy, no tinch quartos.

— Ja te'ls deixaré jo. Ens ne menjarem un cada hu y demà tu ja'm tornaràs els vint cèntims. —

JOANET RENOM

Totes les solucions. — Germans Lapeira, Antoni Grau, Alfonsa Comella, germans Cortecans, germans Ferrus, Joan Santapaula, Antonieta Colomer, Ramón Girona, germans Mauroso, Ricart Paradell.

Dues solucions. — Joan Llorens, Antoni Bové, Joseph Cossé, Esteve Huguet, M. Barí, Joseph Gas, Andreu Andrade, germans Saba, Narcisa Saba, Antoni Monés, Joseph Masdeu, Pepeta Escardíbal, Conxita Bordas, Mercè Masvidal, Joan Delgado, Laureà Ribó, Pere Mas, Ramón Prous, Miquel Pujades, germans Cusiols, Eladi Sans, Virginia Viola, Ramón Morelló, germans Mas, Carme Güell, Miquel Palou, Joan de Deu Socías, Artur Amat, J. Matabosch, Maria Rius, Elisa Padró, Enrich Pascual, germans Ibáñez, Eduart Soldevila, Manel Escursell, Joan Boix, Antón Muleras, Pepet Puigdengolas, Francisco Espriu, Joseph Figuerola y altres.

Una solució. — J. Pujol, J. Vidal, Carme Sabadell, Eladi Plana, C. Pallarès, Joaquim Alemany, Tereseta Canales, Francisco Castany, Rogeli Puig, Jaume Riera, F. Castany, Xavier Boneu, Joseph C. Giol, Manel Canals, germans Valls, Faustí Ferrán, Joseph Cardona, Carles Sabadell y altres, Lluís Montserrat, germans Colbet, germans Cobrils, Narcís Solà, Salvador Bou, Joaquim Auguet, Francisco Riera, Pere Sambola, Salvador Marcó, germans Aluja, Eduart Ribera, Enrich Sabadell, Amadeu Antiga, Joseph Vilaseca, Lluís Bassa, germans Permanyer, Joseph Romeu, Joseph Riba, Pepeta Vila, J. Guixens, J. Palau, R. Pérez, Guillem Rodríguez, Pepeta Soldevila, germans Tort, Marguerida Sabadell, Albert Portús, Antoni Bové, Ramón Carnicé, Llorens Camprubí, Joseph Zopetti, germans Carrau, Vicens Ibáñez, Esteve Bou, Camil Bas, Joseph Abelló, Antón Baicells, Joan Maresma, Salvador Roig, Manel Soriano, Ramón Bassa, Antoni Soria, Francisco Vea y altres, Aureli Bisbe y altres, Ramón Laplana, Antón Carreté, Joan Lleó, Joseph Pau, Roseta Nuria.

ENDEVINA, ENDEVINETA**XARADA**

Tersa-quarta es nom de poble;
quarta-hu, nom d'animal;
tersa-dos serveix pels barcos,
 y població es el total.

FRANCISCO POU

TARGETA

L. NOY

Combineu aquestes lletres que formin
 el nom d'una vila de Fransa.

JOSEPH SANGENÍS

GEROGLÍFICH**AGOST**

o

AGOST

MATEU B. FERRER

ROMBO NUMÉRICH

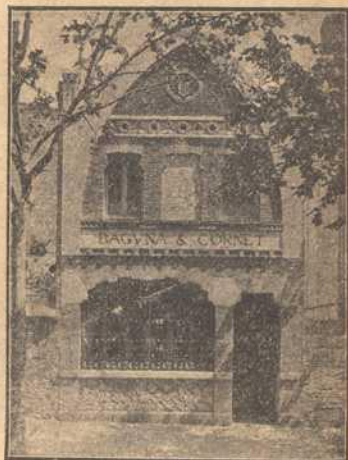
7 — Vocal.
 6 3 2 — Temps de verb.
 7 4 3 1 7 — Persona volguda.
 1 2 3 4 5 6 7 — Poeta.
 7 6 4 5 6 — Ofici.
 5 6 7 — En les masies.
 6 — Consonant.

X. Y. Z.

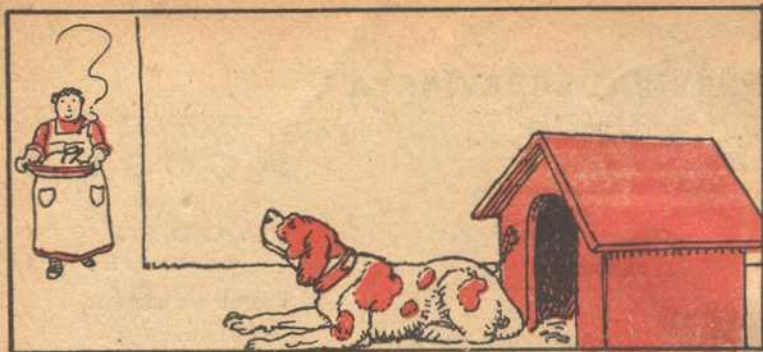
SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NUMERO ANTERIOR

A la xarada: *Casanova*. — A l'acròstich: *Bailèn, Girona, Còrrega, Diputació, Boquera, Aribau, Valencia, Tapineria, Balmes*. — A l'endevinalla popular: *La teulada*.

Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

Grans tallers de gravat**BAGUÑA Y CORNET****Mallorca, 192****Telefon 7452****BARCELONA**

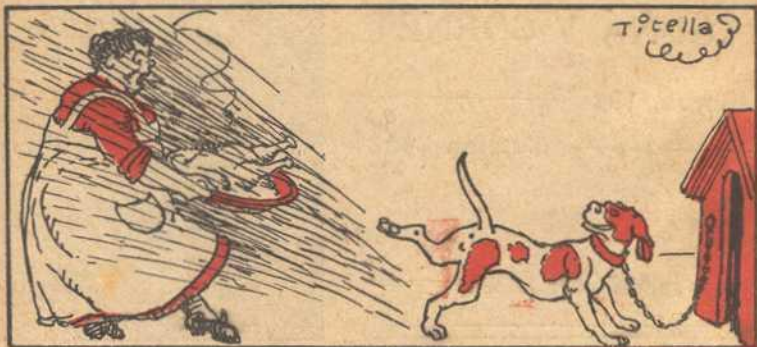
Fidel Miró, impressor, Valencia, 233.—Barcelona.

El gos. — ¡Ay, quina oloreta tan bona que sento! Es l'Antonia que ve de buscar el gall d'indi del forn.

L'Antonia. — ¡Ensuma, quisso, ensuma, que no hauràs més que'ls ossos!

El gos. — ¿Ah sí? ¿Me vols fer denteta? ¡Té, per mal-intencionada!